

Nr 181.

Av herr **Lindhagen**, om finansierandet av bulvanhemmanens expropriation.

Uti en föregående motion har jag sökt påvisa, att riksdagens skrivelse år 1927 om vissa direktiv för bulvanlagens av år 1925 bringande i verkställighet nu uppenbarligen råkat i stöpet. De infordrade utlåtandena hava bragt ny förvirring i begreppen och praktiken. Någon proposition lär icke heller vara att förvänta. De mål, som riksdagen åsyftat, synas följaktligen i stort sett icke bliva uppnådda. Den enda rationella lösningen, som gamla försummelse nu erbjuda, är så vitt jag förstår ett definitivt beslut, att bulvanhemman skola tillfalla staten. Riksdagen har ifrågasatt, att penningar till statsinrop på auktion kunde erhållas »inom ramen av statens nuvarande verksamhet med avseende å inköp och försäljning av mark». Med mitt nya förslag i motionen nr 180 erfordras mera penningar. Jag har mig icke bekant, om även dessa belopp stå till buds inom den nämnda ramen.

Riksdagen har även ifrågasatt, att staten genom anordnande av någon särskild lånemöjlighet kunde bereda den jordbrukande befolkningen hjälp i förvärvande av bulvanhemman. Denna uppfordran synes ej givit anledning till något övervägande. Egnahemsstyrelsen, som ansett sig ej kunna framlocka någon jordbrukare villig och förmögen att inköpa ett bulvanhemman med stödskog och ännu mindre med överloppsskog, har inskränkt sig till att förorda upplåtelse av allenast inägojord med husbehovsskog. Förmodligen vill styrelsen finansiera denna affär med egna medel. Emellertid måste anslås även medel utan återbetalningsskyldighet, då jordbrukaren är medellös men utrustad med goda personliga egenskaper.

Jag hemställer således,

att riksdagen ville överväga finansierandet av den i föregående motion nr 180 förordade ordningen, att bulvanhemman tillfalla staten samt eventuellt ställa lämpligt förslagsanslag för de båda ovannämnda ändamålen (inköp och understöd) till förfogande.

Stockholm den 21 januari 1929.

Carl Lindhagen.

